

Endnu et Spørgsmaal skal jeg tillade mig at berøre; det er Hæderstegnet. Jeg antager, der er et almindeligt Ønske inden for Underofficerskorpset om at bibeholde dette Udmærkelsestegn for Flid og Duelighed. Men maaske kunde det Tillæg, som dette Tegn medfører, ordnes paa en lidt sikrere Maade. For Hæderstegnet for 8 Aars Tjeneste er det 60 Kr. om Aaret, 5 Kr. månedlig, og for Hæderstegnet for 16 Aars Tjeneste 8 Kr. månedlig, altsaa 96 Kr. om Aaret. Tidligere var Forholdet det, at der ofte blev ikendt ret haarde Straffe for Underofficerer, og naar det er naaet et vist Maal af Straf, kan man efter administrative Bestemmelser ikke faa Hæderstegnet det første Aar, der skal være en vis Prøvetid. Vi ere lykkeligvis naaede til, at det er rent undtagelsesvis, at Underofficerer straffes paa en saadan Maade, at der kan være Fare for, at de miste Hæderstegnet, i det mindste gælder det Fodfolket, jeg maa erkende, at mit Kendskab til Artilleriet er noget mindre. Det, at Underofficererne pligtopfyldende og punktlig passe deres Kram, saa at man ikke har Anledning til at gaa haardt i Rette med dem, er ogsaa et godt Bevis paa den Udvikling, saa vel som den Rekrutering, vi paa dette Omraade have faaet. Endelig havde jeg tænkt, at det maaske vilde være rigtigt at naa til at lade Brødpengene blive en Del af Lønningen, saa at vi kom fuldstændig bort fra overhovedet at tildele faste Befalingsmænd Brød. Der er jo ikke nogen Tvivl om, at det ikke længer svarer til Forholdene. Men alt dette er kun underordnede Ting i Forhold til det Gode, som Lovforslaget som Helhed anviser. Jeg skal derfor ikke opholde mig længere derved. Jeg har kun ment at burde henlede Opmærksomheden derpaa, fordi man mulig ogsaa kunde behandle det i Udvalg og maaske naa til Forbedringer paa dette Omraade.

Den ærede Minister udtalte ved Fremsettelsen af Lovforslaget, at vi som Helhed havde et smukt og godt Underofficerskorps. Jeg glædede mig i høj Grad ved at høre denne Udtalelse fra Administrationens øverste Spids, for det viser dog altsaa, at Anerkendelsen er naaet der op helt og holdent, og selv Lovforslaget er jo netop et Udslag deraf. Jeg vilde gerne slutte mig til dette Vidnesbyrd som en Mand, der i 30 Aar har staaet i Geled sammen med disse Folk og haft Lejlighed til at lære dem at kende helt igennem. Jeg vil gerne — og det har været Formaalet med den lange Tid, hvori jeg har tilladt mig

at lægge Beslag paa det høje Tings Tid — bringe saa megen Sympati frem i ærede Medlemmers Bevidsthed for denne, som jeg har kaldt den, halvt forglemt Stand, der virkelig har naaet en Udvikling, der er til Ære for dem, og som Landet fra Værnepligtens Standpunkt kan være tjent med. Og skal denne Udvikling bevares, er det nødvendigt at Tinget tager sig af deres Forhold og forbedrer deres Kaar.

Svend Høgsbro: Ogsaa jeg vilde gerne tillade mig ganske kort at anbefale det foreliggende Lørforslag til særdeles velvillig Modtagelse her i Tinget. Jeg gaar for øvrigt ud fra, at Underofficererne paa Forhaand vide, at de her i Tinget finde deres Venner. Det ligger ganske naturligt i vort demokratiske Udspring, Præg og Tankegang. For at henvise til et nærliggende Bevis derfor, vil jeg blot minde om vor Behandling for 2 Aar siden af det Lovforslag, som har givet Anledning til den følgende Sag paa Dagsordenen, nemlig Loven om Forplejningskorpsets Ordning. Vi viste da tilstrækkelig tydeligt vort Sindelag over for Underofficererne. Imidlertid vil ingen kunne vente andet, end at vi maa ønske at se det foreliggende Spørgsmaal i Forbindelse med de andre vigtige Spørgsmaal, vedrørende vort Hærvæsen, som staa paa Dagsordenen. Jeg vil saaledes nævne det ogsaa i Aar fremdragne vigtige Spørgsmaal om Forhøjelse af de meniges Lønninger; fremdeles et i alt Fald tidligere flere Gange berørt Spørgsmaal om en Værneskat og andet lignende. Dernæst maa det heller ikke ved Behandlingen af denne Sag glemmes, at vi staa med et Militærbudget, som det er Folketingets Flertals Mening mere trænger til at formindskes end til at forøges. Og dette Hensyn faar selvfølgelig forøget Vægt, naar vi staa over for en Regering, specielt over for en Krigsminister, som har vist, at han ikke tager i Betænkning at forøge dette Budget med endogsaa betydelige Summer ud over, hvad der foreligger lovlig Bevilling til. — Med disse Par Bemærkninger skal jeg, idet jeg ogsaa gaar ud fra, at der vil komme en Udvalgsbehandling af denne Sag, tillade mig at anbefale det til særdeles velvillig og alsidig Overvejelse.

Meyer: Det kunde i og for sig være ret overflødigt for et Medlem af mit Parti at ville henvise til den Modstand, vi altid have vist over for Bevillinger til Krigsberedskab og til Militærvæsenets Udvidelse. Dette har stadig gjort sig gældende, naar